

Emma Crebolder (1942)

Ik hoorde iemand iets vergeten,
vond toen zelf een woord niet terug.
Ik was niet oud en ging een meute
jonge honden een Afrikaanse taal,
van onderop zo hoog gestemd, geheel
de uwe maken. Ik keek lang achterom
naar de bloeiende heester die zijn
paarse boetekleed benepen fronste
tot de bloem waarvan de naam
mij zo smadelijk ontschieten kon.

*
Alle lemuren en slingerapen
leren het grijpfijne in
oerbossen. Wij op het asfalt
worden getroffen door
breukzak en wervelzwakte.

Prijsdier Taal, je wordt zo vaak
misvat. Verzoen ons liever met
gebaren. Een opgestoken hand
ontwapent, hoe graag een mens
ook het brullen na wil apen.